

Asiens Ljus -
(Dr v. Rydberg)
texten
bearbetad av
Agnes Pleuel.

N:o 47

"
Könens Ljus . . ."

Händelsen för sig år 643 är f. Pkn
i staden Kapala Vastu i Indien.

Personer:

Suddhōdana - Kungen
Siddharta ^{hans son} Siddha - prinsen.
Vishvamitra, en vis Kungens
rådgivare, prinsens lärare.

Ofasōdhara - prinsens Gemål -
Danserkor
Houfolk -

Folk samling -
Skolbarn och deras guru (lärare)
Militär tår -
Lik procession -

Texten utarbetad ur
V. Rydbergs "Asiens Ljus"
av
Agnes Glucnd.

Asiens Ljus

Isto bilden

Händelsen förriggår omkr. 648 f. Kristus
i staden Kapila - Vastu i Indien -

Personer:

Suddhōdana - Konungen

Siddhārta, Buddha - prinsens

Viswanātra, en vis, Konungens rådgivare

Yasōdhana, prinsens hustru

Prinsens Amma

Hovfolk - Akasurkor

Chitra "

Anderråtar -

I stället: En av en pelarrad tudelat rum -
i fönsten pelarrader - utskilt för - Trädgård
längre bort berg Redja - Till vänster grav
åskåd. prinsens rum med en i guld utsmyckad
palats där prinsen sover - rummets
högra del prydd med dubbla mattor
och kuddar - växter. Det är midnatt.

Amman sitter vid den slumrande prinsens
bädd - fläktar med en strutsfjäders övers
karnel. En liten lampas kastad ett mörkt
sken över rummet.
Amman sjunger med halv stämma:

Slumra ljupa och stilla
Kunga karnet lilla -
Ingen synd och ingen sorg -
här i Kungens sköna borg -
din själ beröra -
den skall Gud tillhöra -
Slumra - slumra! (samma)

(Kungen kommer från höger för -
sänkt i tankar - med barmslagna
armar över bröstet - stannar
i för rummet - vänd åt publikum -
sänkt huvud - oberörd av allt
som sker omkring honom -
Hör av Änglar baka En talar lysande
stjärna belyser prinsens rum -

Pape - Alto:

Le världen strålar
av den helges ljus
På torra heder bygges
Kunskaps hus - Ur jordens sköte nya bäckar strömmar
och korslundar uti värmen drömma -
& ch män i skö hjärtat sväller ut av hopp - - -

Kungen: Mitt liv av saknad lärs
mig dödens fara skakar
likväl du är mig när
du ljusa mor och maka.
Vad renast jag ämnar
Du gav mig i din blick
Skön ännu - då du i döden gick -
den blicken kan jag aldrig glömma
Men vördnadsfullt i hjärtats djup
den gömma -

Änglarnas sång - den sorgsna skådan nu
tår himlen opp -
Sin väg hon ser med
öppnat renat öga -
Stoftets fröjd och sorg
hon aktar föga -

Kungen: sätter sig - vilas på en
kudd med ansiktet vänt
åt prinsens rum - slumrar in -
medan amman sjunger -

Amman: Trogna ögon vaka
inga stormar skapa
Myrtesträdets gröna gren
lygnt i månens milda sken
Helga barn du vill
Änglar till dig ille! (rummet klart upplyst)
(samma)

(Ljunt intensivare)

Änglarna: Vi hälsa Dig -
Vi hälsa Dig -

✓ Du själ av världars själ -
Som kom hit ned
För alla släktens väl
I österns morgon gläd
Och purpurstrålar

(Prinsens mor i ängelkläder reppulerar sig
och utsträcker sina händer beskyddande
över det slumrande barnet -)

Änglarna: Sin Andes harmoni
Naturen målar - (Ängeln försvinner)
Kungen vaknar - springer fram till
prinsens bädd - till Amman

Kungen: Vem där - en vassel jag såg
i ljuntigt stjämpljus kladd
just där - som prinsen är
invid hans vita bädd -
Och sova goda Amma -
Har du ej seto det samma?

Amman: Jag vakat troget - ömt -
men ritet har jag sett -
Ers rikhet har väl drömt -
Har ej det minsta skett

Kungen (tankfull)
I undrens värld jag bor -
Det ljusnar för min blick
Nu höga makters nåd -
Min Gudason jag fick -
Till jordisk konung
Gudarna sig sänka -
Med kärlek de på oss i stoftet tänka -
För mig är världen nu
en heliga änglars stad -
Där ögat skåda får -
De ädla helgons rad,
Välsignat är det barn
Vi böra dyrka,
En gång med kraft,
Det bygger ljusets kyrka -
Så viskar till mig nu
Med tusen tungors röst -
En sällsam känslas ton
I detta faders bröst,
Att könt - av-visdom
Män'skan kan ut säga
Skall barnet fostras i och detta äga
All dygd han läras skal, som far jag detta vör -
Nu Gudars stora nåd - jag denna Präst beger -
All dygd han lära skal

En herde bakom scenen!

En stjärna så klar vi skåda
Vad måna den oss skall bäda?
Vi sjunga med fröjd, på bergens höjd -
tra la la la la - ho la ho

Ellis svarar la la la (I Vaktens:) Har du också sett den
stjärnan klar? (II vaktens) Jag har den skinner glatt. (Båda) Det känns så underbart!
Herden sen visk Wiswamitra - Konungens rådgivare
o. prinsens blivande lärare -
kastar in från höger -

Wisw - Hej - hej Konung - hej!
Gladje råder nu i detta slott -
En själ från högre världar
med för evigt gott.

Herden har också sett den stjärnan glatt. (Båda) Det känns så underbart!
Kungen: Är det min son - du skakar om?

Wisw. ja - därför jag till slottet kom -

Kungen. Så säg min vän din tanke ut -
Vad skall det bli' av detta barn till slut!

Wisw. För detta ^{Kunge} barn i natt - uti beaktelse jag satte
Och sedan jag i timmar grubblat - tänkt -
I Andens rike med min själ försenkt -
Jag såg och hörde underbara ting
En sal som lysas hela världen kring

Kungen. Är det min son du menar

Wisw. ja allt gått i honom sig förenar -

Kungen. O Maja du min dyra make
O att jag kunde än
Dig få tillbaka
Att skåda här vårt barn!

(Wisw. avbryter Kungen)

Wisw. Hej - uti syndens garn
Hej önska henne åter
I Gudarnas värld

En drattning lycklig är
Omsluts av evigt ljus
Nu evig kärlek bär

Hon nu en himmelrik krona
På sitt ämne -

(Kungen förblir tankfull. Wisw. skådar ut
över landskapet - lysnande - det dagas -
de första stjärnorna upplysa rummen -
Falkstråster körs på avstånd -

Lejung. En sägen Ring berg och dal
Oss samlar i tusental
Den nyfödda prinsens ato löva
Och prisa som gudarnes gåva

Det sägs' han bliver ett ljus
i Kung Suddhodanas hus:

Kungen har lynt:

Vad säng - är det -
av sköna klara stämmor.

Visw. | Pitt folk O Koning
sjunger pris och lov
För nyfödd prins vid älskat hov
En mängd av folk -
som glädjen så upplägar -
Med depra gåvor till slottet säga.

Kungen. Må de komma hit till helig fest
Till tjänarna: bereden rum för
varje auldud gäst!
Smücken stad och slott och pelarrader -
Med rosor, liljor, glittrande kaskader -
Må sköna färger från var pryddad stråla -
Vårt slott, Vår stad i guld och purpur måla -
Ty endast ljus och fröjd skall omge
Prins Siddharta

Kören: Helige tecken han bär
i drömmen hans moder fick skida
den vise som evigång skall råda

Vänf. Lära och älska sitt folk

“ “ “
För an blir han ljuset tolk
han i fröjd - i fröjd - i fröjd!

märmat mig
slottet: V fröjd vi vid slottet stå -
Vår prins han skall kärlek få -
i fröjd vi vid slottet stå -
Vår prins han skall kärlek få -
Vår Koning vi älska och lyda -
Den nyföddas vagger vi pryda -
Med gåvor blommor och blad -
i från ditt folk uti land och stad -

En herald
skypade mig
från - ropen: jag budskap bär
från gammal och från ung
och ler i ödmjukhet om företräde
för landets vise - nu just här tillstades
och för dess onked ifrån varje teakt
att prinsen tillbe här med gåvors prakt?

Kungen (rörd)
Välkommen är mitt folk -
så dyrt och kär
I många - många år jag älskt lät -

Folkets

Kör -

" I fröjd - i fröjd vi vid slottet stå
Vår prins han skall kärlek få.
Vår Konung vi älska och lyda "

(Folkets representanter inkamma parvis.
med gåvor åt den nyfödda - med långsamt gång
ut steg för varje halvtakt -
Äldringens Kvita - ledd av två gamla vise -
Kommer in stapplande i riktan med musiken -
Steg på andra taktlaget - stannar invid
prinsens bädd - Folket mumlar i djup vördnad

Folket: Heliga Kvita - heliga Kvita etc -

Kvita: Hej dig, du ljusets son -
Du höga svatar -
I långa jorde år

Kviböja - Rör dig jag väntat har
(de två vise Kviböja)

Kvita: I ödmjukhet jag ligger för din fot
jag sett din ankomst uttryckt i naturen
Ett glädjens ljus - hos stenar, växter djuren -

Folket två Kvita: Giv oss din välsignelse

Kungens O Maya du min dyra maka - - -

Kvita: I ödemarken Änglar lyft sig röra
och himmelsk sång
Man kan i maten höra.

Kungens O, att jag kunde dig än få tillbaka

Kungens: Att skada här - värt bärn - !

Visor. Nej uti syndens garn -
ej onske henne åter

Kvita:
till barnet

Den kätta storhet
Än ej människan andar -
Den kraft - du hämtar ned.
ifrån Herrens

Visor

hans

I Gudarnes värld - En drömming lycklig är -
Omsluts av evigt ljus
av evig kärlek - bär han en himmelsk krona
O Mage! dyra - dyra ^{prätt} maka!

Kungens

Folket:

I ödemarken
Änglar lyft sig röra

Kvita

Den kärlek - visket
världen rädda skall
och mängen själ
Du reser ifrån fall
Nu är jag blyg och glad
för själens ro -
Förtroistansfull jag går
till dödens bo

Asynlig

Änglakör

Vi hålsa dig
Så själ av världens själ
Sam kombät med
Till alla släktens väl

Vän
Samlidig

En drömmig lycklig är
hon här en himmelsk krona
på sitt ämne -

Två vise

Din kärlek, världen rädda skall!

Konungen =
Folkets
Körer =

Kunde jag dig få tillbakka

Änglar ljusst sig röra
En himmelsk bäng man kan
i natten höra -

Vörin ut för armösetser enligt

Eurydamm - bokstärna -

J. H. O. E. i kors över
bröstet -

Förhänget för -

II^{dre} bilden -

Struket -

Festbal i Suddhödanas slott,
Pelarväggen - i fonden bergskog -
Till vänster en Palatkins under
vilken Konungen sitter - vid
hans högra sida står Prinsen (21 år)
vid venstra sidan Visvannittra och hovfolk

2 Herald - (trumpetare)

Herald 1. Min Konung kallat har
ifrån sitt stora land -
den sköna jungfru's flock
Till lek och till fröjd -
Till tävlan om behag -
och uppnådd skönhets höjd -
De vänta nu sitt pris
från unge prinsens hand -

Kungen: Låt dem få träd fram -
de blomster i mitt rike,

Herolden går - ger tecken - sig -
någon att prin utdelningen
börjar - blåsa i hornen som
ljuda långt över nejden.

Från höger inkomma 3, 6 eller 9
Könliga strängspelskor - en
i spetsen - de andra bildade trekant -
en och en figer i gången -
De uppställa sig i fandan - i
en rät linie - mens blir tom
för de tävlande - allt skenstakt med
musiken.

Hörfolket: Nu - Komma de giv akt!
Röv - Om prinser, som en man
sig ej vill smärja lata -

(De tävlande komma in en
och en med kors slagna armar
över bröstet - Stegen enligt vad
Egyptniska (Troché')

medan
Konen
öfvingar

Wij - skönhet är en makt,
som ingen motstå kan
bland sköna kvinnors tal -

Prinsen utdelar gåvor - aut i
takt med musiken - -
gåvan mötades även med
motsvarande gester (Tacksamhet)
(enligt konventionen -)
Musiken bestämmer helt
alla de spelandes gester
och rörelser -
Då alla fått sina pris - utlösa
de gemensamt ett tack i
dans form - i vanligt uttrycksätt.
utlösa de en kallelse - som
dock skiljer sig betydligt
från Egyptniska -

Prinsen är och förblir oberörd av
Königens skönhet ej heller gör
dansen något intryck på honom -
Han lever fortsättningens i
sitt grubbel. Då dansen slutat -
och alla stå förväntningsfullt
på prinsens val bland de un -
ga - - Nyasodkarna har nu först
infemnit sig - kon Komman angestes
frågande - närman sig prinsern -
stannar fram för honom -
Prinsen ser på henne - förskanda
i sitt minne -

Gasodhana: Finns ännu en gåva
Kom åt mig:

Prinsen: (halvt drömmande)

Nej - syster
Allt är slut -

Gasodhana: jag giver dig blott detta

band utav Smaragden Klara -

Allt duktigt -

vad det kan visamt vara -
Jag har sett dig förr -

Nej - långsamt
öppnar sig mitt minnes dörr -

-- du var ju min
i förna tid - Gasodhana

så ren och blid -
Kom till mitt bröst -

du hulla mina -

från seklers djup -

Kom hit - tillbaka

du stadens slottet

Kom igen - till detta hjärtats
fordna vän!

Jag älskat dig
i tider långa -

Jag sökte dig -
på stigar många -

Men tvillingöjäl -

Jag återfunnit

En livets glädje -

han jag vunnit - (Gävar hemmets hand)
(fri passion)

Gasodhana:

En gång i sol och vår
jag uti drömmar satt
försänt i vila -
under fikonträdet -

Om vakevet jagef -

Kanske jag drömde -

än en ryttare jag såg

anföra slutna led

av höga män från

härskars hoo -

Tu om mig sjöng det
ut av pris och lov.

På vita gångarna framträdde
ädel prins.

Hans stolta panna
själens Rung bedådar -

Hans anletes behag
och sköna blick - jag minns -
Än i mitt hjärtas djup,
den bild jag skådar -
Siddarta - det var du -

Kär min hand -
av kärlek görs den dig!

Prinsen: Du var ju min
i forna tid Gasodkåna!

Gasodkan: På vita gångar
framträdde ädel prins etc:

Köven: Gasodkåna så skön - så skön!

Prinsen: Du stadens stolthet
Rom igen!

Kungen: Ja, kärleken dock
vicka skall min kon
från mytiskt grubbel

Köven: Hon prinsen väckt
ur hans dröme -
Hans själ hon fyllt
med kärleks ljus -
Gasodkåna så skön -
Hon får sin rika kärleks lön -
Förhänget drogs för -

Adiens Ljus

III Bilden blir II dra - tus
(parken) den 1180a stryket
I slottsträdgården invid en springbrunn
sitt Gasodkåna - prinsen ligger på
marken med huvudet lutat i
Gasodkånas famn. Dausus kor
ut för en kyrkliga körelse -
Helt dilla uttreras ej prinsen.
Han sträcker upp - i midnen och
lysnar till vindens sus -

Vindens geniska tala:
Rooster vi äro, av vindar som klaga -

Klaga - som längta till ro -
till ro - - - - - men
som tvingas att jaga framåt -
- Som vinden är märkans till -

En klagan, en sucken en storm
och ett kiv.

Vad nyhetning har du
under din ständiga ro?

(Gasodharna ger tacks åt darrskorna
att upphöra)

Gasodharna: Låt honom vila
från jordens glädje -
Den endast ger honom
smärta -

Darrskorna: Låt honom vila
från jordens glädje -
Den endast ger honom
Sorg - och
Smärta -

Gasodharna: Hans grubbel ökas
för varje dag -
Vad måste tyngas
uppå hans själta -

Vinden sus: Tror du - tror du på
Kärlekens löften och
tro!

nej - nej - nej så som
vinden

på strängarna leka
Så livets skendagga
lögner dig smeka.

Hör du - hör du -

Vak upp - vak upp
utur din dväla -

Du har en värld att frälsa
att hugsvala -

Vak upp - vak upp

Din stund är kommen
hon väntar dig - !

Prinsen
springer upp.

Mitt värld - jag hot -
jag kommer!

Yasodhana: O make - du har drömt -
Din värld är här hos mig -
(smek honom)

Prinsen O, vad kval i detta bröst -
Din kärlek, dyra make
är ej nog - är ej nog
att bringa mig -
den rätta tröst.
Jäst nu jag hörde vindens röst
dess suckan, klagen efter ro -
ty som vinden
I är människans liv
En klagen, en suckan -
en storm och ett kiv!

Dansurkorna. Vad männen tynger
på hans hjärta!

Yasodhana: O make kom - kom -
Kom och och fröjdes av min kärlek -
av Sång och dans
av Chitras underbara saga -
om magisk häst och
fjärran land och
Om den gudavise man.
Kom och fröjdes av min kärlek -

Av Sång och dans och Chitras
underbara saga -
Om magisk häst
och fjärran land -
och om den gudavise man -
Vet att denna saga
Chitra hört af far och sä -
(prinsen blir intresserad)
den gått i arv från far till son
(vinkar Chitra till sig)

Dans. Korna: Vad männen tynger
uppå hans hjärta -

Yasodhana: Chitra kom - din prins
vill höra sagan
om de många världar
underbara
Chitra kom!!!

(Chitra närmar sig långsamt rytmiskt
hälsar prinsen enligt östercänksed)
Prinsen ser - hör - haft drömmen på
Chitras saga -

Chitra:

Det ges ej land
där icke glädje - icke sorg
ha bo,

de båda äro ett -
churu män'skan
icke det vill tro -

Så talade den
gamle - vese
(prinsen blev mer o. mer intrassad)

Han - som på sin
trouhäst genom rymden for.
skådande - skådande
allt det - som

Gudars makt frambragt -

Många jordan - även Solar fler -
han såg.

På varje jord var liv,
på varje sol - ett högre sådant.

Där var en strövan
utan rast och ro -
blott strid och ävlan
hördes genom rymden tona -
fastän ett Kärleks för
i varje liv sågs gro -

Chitra: Än högre fördes han
i rymden upp -
Kom till ett plot -
som strålade och lyfte -
Här hördes ljusa
harmonier blott från väsen
genomskänliga tikt åtheru -

Den Kärlek som han ut
föret hos Män'skan
så som fri nu ämtligt
vuxit upp - och
tvungat allt som ont var
till att dö -

Prinsen. Yasodhana din perla henne
giv till tack -
O, Chitra du - som
känner Sagens land
var står din snabla trollkäft bunden?

- - Gerna mitt palats
jag affra ville -
som blott en dag
uppå hans vingar Guden
på skada jordens vida krets
(frågande) Kvi har jag intet sett
och intet tänkt -
Vad finns det - utom dessa koppar portar?

Dans.
Kören

Staden först - O Prins
och trädgårdar och hundar se'n
och tempel - åkerfelt
och uppbrutet land -
med strömmar - slätter åker -
mit efter mit - därnäst Rang
Bimbigaras rike -
se'n den stora värld med tusen folk -
och se'n - och se'n -
det vet jag ej - det vet jag ej -

Prinsar ropar på: Channa - Channa -
en tur jag göra vill
genom staden

Channa kommer in:

Vad önskar min Prins
av sin tjänare?

Prinsen: Din prins ber sin vän
om en tjänst! O, Channa
Länge kan jag icke dömljas
i o kunnighet om vad som finns
utom dessa portar -
Varför feuktar man att visa mig
livet - sådant det är?

Prinsen: Tro mig - Gudar förtälja mig
om jordiskt lidande

Channa: Ers höghet vet
att jag förbjuden är
att tala annat
än det som kan glädja.

Prinsen: Hör - Channa - i morgon
gör dig redo
att förklädd ^{med mig} vandra med mig
genom stadens gator

Channa: Men - -

Prinsen: ja - ja med min faders
tillåtelse - förstås -
Kom igen i morgon middag -
- till dess farväl -

Channa: Som min prins befäller -

Gasodhana: O, make -
Vär lyckta vill du gråla
med att sölja med de
lidande -
Slä bort de dystra tankar -
och lev - i nuets ro!

Prinsen - Din kärlek, dyra maka -
är ej nog att bringa mig den
nästa tröst.

Gasod -
(Quier)
O Make vår lekka vill du
gråmla med att söra
med de lidande -
Slå bort de dystra tankar,
Lev i nuets ro!

Prinsen
Jäst nu jag höjde
vindens seckan -
ders Nagan efter ro -
efter ro - !

Gasod:
Kom hit - och vila ut -
vid vattenspeleu och
somna bort -
vid toner från dess fall!

Vindens
Andar -
Vad njutning har du
av den ständiga ro
Trov du på
Kärlekens läften och tro -
(loven?)

Så som vinden på strängarna leka
Så livets sken fagra lögner
Dig smeka.

Prinsen lyssnar till vindens röst -

reser sig långsamt -
fattar sitt beslett - omströlad
av Rosmückes ljus glans
utropar -

Min värld - jag kör -
jag kommer -
Gasodkarna och alla damer
gå på knä, till badje prinsen
Anande hans Andliga mission -
För han är drages för.

IV Bilden

* Gåttor: Skolbarn sittande
på marken invid ett boningshus -
läraren framför dem med en bok -
erulken han hämtar sin visdom.

Man hör tonerna av en flöjt - är
närmare än längre bort -

* Gata i staden Kapitawasta -
långt bort genom flötens staden
av en flod. Enligt landets sed
sitta försäljare vid sina bord
fyllda med varor - frukter -
rötsaker etc - åt förbivrande -
Vattentärande kvinnor etc - enligt
Ariens ljus av V. Rydberg -
Vävar i fullt arbete -
Färgare - utbreder tyg till torknings
Närmare scenen invid en bonings
häver en gammal skola för gossar -
de sitta i halvskedal - gurun
i mitten - En handlande ut-
ropar: Oranger - oranger
röda - söta - kom och köp!

Prinsen o. Channa inkomma
förklädda, tei handlande - är i
förtröligt samtal - Prinsen
stannar ser än på ett - än på
annat - köper rörsaker åt
barnen - där o. h. rörelse råder -
Saldater passera - myfiskt
folk o. barn springa efter -
etc. etc -
Prinsen ähör Gurans undervisning -

Guran: (över kroppen i vaggande rörelse / framåt
& bakåt) medan han mamlade uttalar -
Brahma - Brahma - - -

Barnen upprepa: Brahma - Brahma - - -

Guran: Vischnu, Vischnu - Vischnu -

Barnen: Vischnu, Vischnu, Vischnu - !!

Guran: Schiva - Schiva, Schiva - Schiva

Bihm,

Barnen Schiva - Schiva - Bihm

Guran: Isvara - Kirata, Maha - do o o ch !

Barnen: Brahma, Vischnu, Schiva

Guran: Isvara, Kirata, Mahado - - ch !

Barnen: Isvara, Kirata, Mahadoch !

Guran: Mahadoch - Mari - am - men !

Barnen: Mari - am - men

Militär marschs toner som hörs närma
sig - locka barnen - de era efter den
Andra försvinner - medan Guran
oberörd drar - mediterar vidare -
då han uppvaknar - samlar han helt lugnt
upp - barnens kvarglömda böcker - går in i sin
enliga bostad,

Bakom scenen hörs kvinnors röster sjungande tralla: Ah!
besvaras av manliga - ch - allt detta medan
Militären närmar sig - gatupublikens stå
vaktande för att äro spektaklet -
Prinsen och Channa närmast kampen -
Då militären passerat - hörs nödropp "hjälp"
av en spelare man - folket flyr -
förskräckt ut ropande - "Spelaren kommer!
Den sjuka slapplar fram - Prinsen vill
gå hjälpsamt emot honom - men
Channa hindrar honom
Channa vidrör i den sjuke!

Prinsen: (frågande) varför - varför icke
hjälpa den lidande?

den sjuka: Hjälp - hjälp - jag lider
Prinsen slöder honom, ger en stor
penninggåva -

Channa är förtvivlad av Prinsens
aföränd.

Channa: O - ve! O, ve! O, ve!
Vad har jag gjort!!

visat fört min prins ~~en~~ ett livt här är
Sjukdom och död!

(En lik procession blir synlig i sängens torn =

Channa till Prinsen =
Se där bäres
en död!

(Kören: Skallen Rama i Bädder!
Kh, Rama hör!
Rama O - Rama
hör oss!

Prinsen: Livet slutar här med döden!

Channa: Ja det slutet är för alla -
för hög - för låg - för ond -
Skymningen infaller - gätslivet blir tejt
for god!

Kören: hör oss! hör oss! (hörs bakom scenen -
där den döde bränns)

Stjärnorna bli synliga

Channa: Män skan lider -

varför - vet hon ej -
(männen kastar sitt sken över nejden)

Prinsen: Ne har jag skadat nog -
inspirerad till hägrigt arbete för upplysning åt sitt folk.

Jag har en värld att frälsa -
att hjälpa -

av Min skuld är kommen -
falkets
sång höres { Kh! - Ah!

många toner { Hör oss!
bländas med {
dödsängen {

Prinsen: Min värld - jag hör!

dödsängen: Rama hör oss!

Prinsen: Jag hör - jag kommer

Prinsen går mot Jordan - omströlad av
Channa gripas av livets allvar - Knäfallen gjäres -
Jag kommer! enligt öfverljudet -

Bälts ild kastar sitt sken mot
höjden -

Prinsen o. Channa ensamma - gripna av allt de sett
och hört på olika sätt -
förhängis drages långsamt för!

V Bilden

5. är ha förflutit -

Stenen föreställer den Kungliga
Sångkammaren - enligt öster-
länds senek - . Fonden öppen -
med pelare - ^{Stenen tydelad - ena} en trappa som
kafog - den Kungliga sångkammaren
leder ned till parken - det är
den andra hälften är balkong med trappa som
när - himlen stjärnspeglad - stolar -
leder ned till parken
över bergstopparna - Månen
lyser klart -

Gasodhena sover lugnt -
prinsen har gått sig - han sitter på bädden -
medan Prinsens är orolig - ty här han
beslutat lämna slottet - allt och
givet befodring åt Channa att -
kl. 12 på natten ha Kantaka (prinsens redhus)
redlad och vänta prinsen som då gör
en nattlig ritt -
Vindens O Mayas son, vak upp
röster - utur din doala -

Prinsen vaknar - lysnar -

Röster = Vak upp - vak upp -

Hu har en värld att frälsa
att hugga -
Lidande jalar vänta dig!

Prinsen springer ur bädden - lysnar
skäddar upp mot stjärnhimmelen
De blivtra - skinnra i gult och
ljusrött - och mötas av ur
för dens utstrålning i blätt och lila -
Åskan mullrar på avstånd -

Prinsen - sken stund är kommen
jag hör - jag gör -

I stjärneväsen, som mig kalle
till kamp för Jord i sorgdok hölj -

För dig jag offerar allt!
Allt, jag älskat här -

Prinsen
O Måka - barn - Fader
Folk!

J' måste en liten tid dela den
ängest, som jag känner i
denna stund;

på det att engång ljus må varda
att engång vishet må förkunnas

Alla folk.

Nu står jag fast -
jag går - (^{den sovande} ~~den~~ Drottningen)

Farväl min ljusa - ljusa

måka - Allt av jordisk lycka

jag affra vill - försaka -

För att en tid, i lugn och frid

få uppgå uti Guds verk -
bli visdomsfulla - och

återkomma som befriaren

från jordens mörka makter -

ge själar Runskap om

den väg, som för till

Guds vishets skatter -

(Går långsamt ned till parken)

Naturens alla krafter bresta fram
i blix - storm - åska -

Gasochana vaknar förskräckt -

ser prinsen badd - svar något

oförklarligt - rusar upp söker

honom överallt - ropar hört

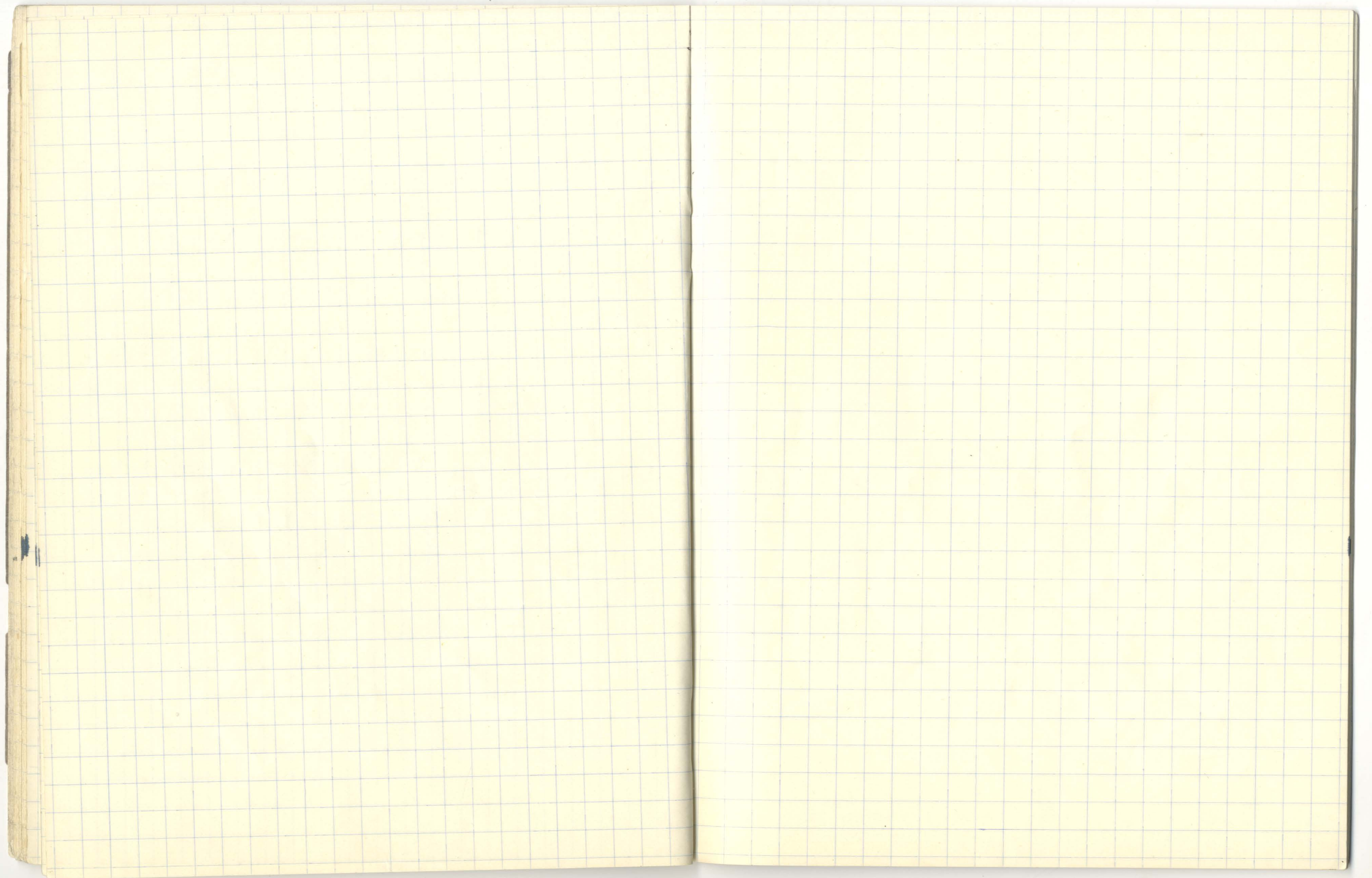
Söthar - ar - träffas av blixten -

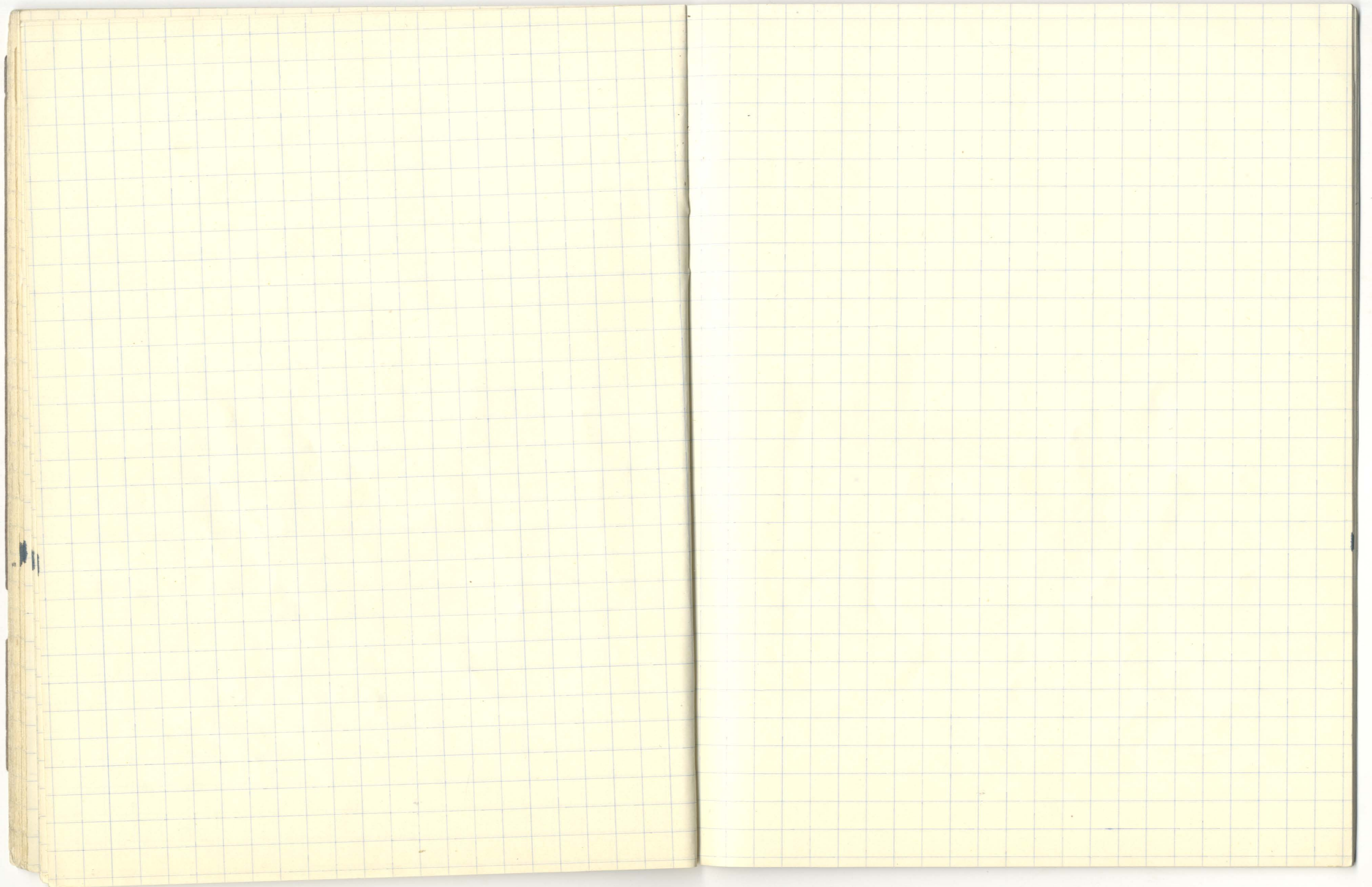
faller medvetlös. medan
ögat på himmelen blir
matt - mörket avslutar
landskapet - endast Månens
sken kvarblir - under det
blir o. åska småningsom
vota - Förhänget drages
långsamt för -

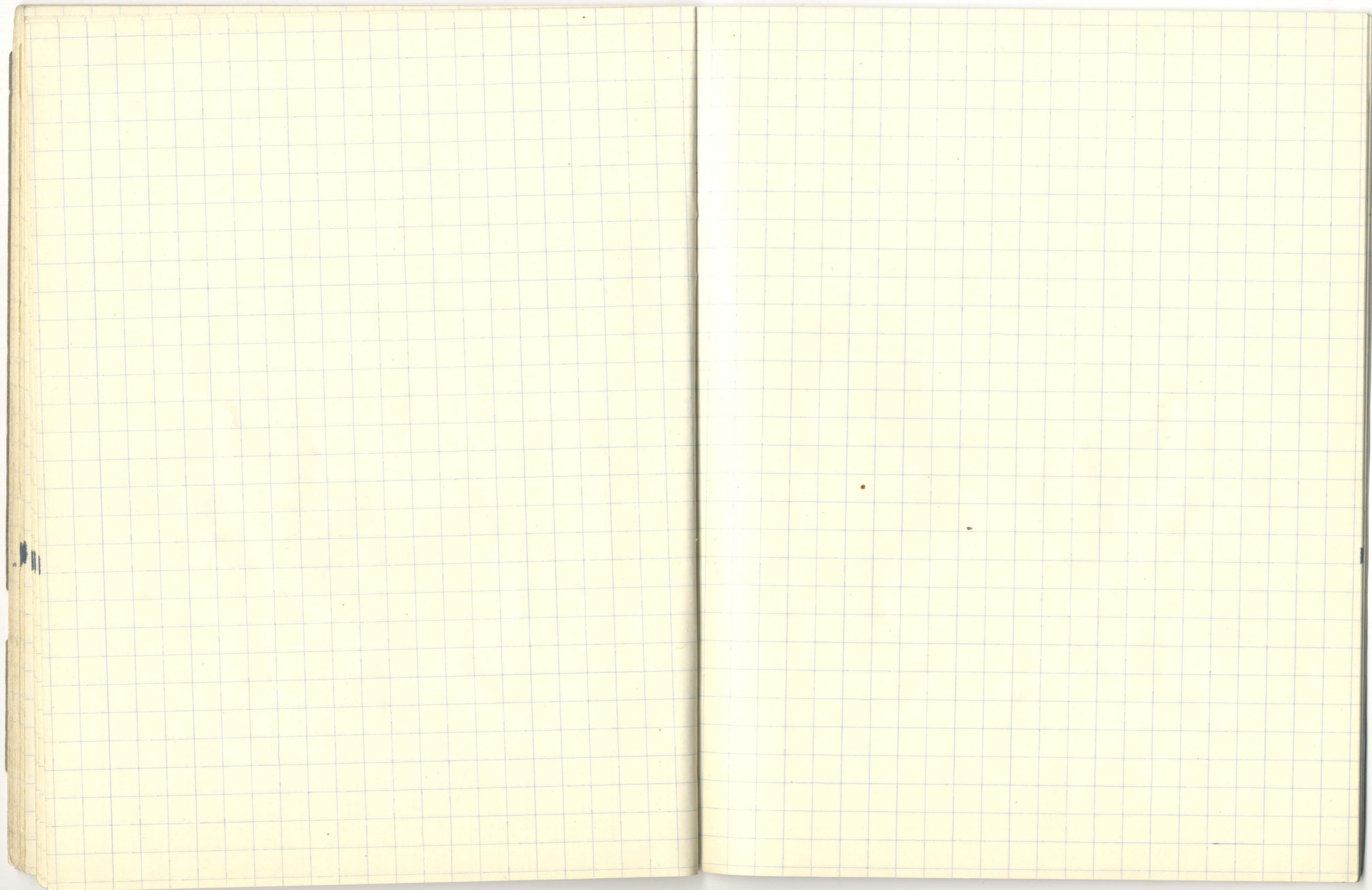
Plut.

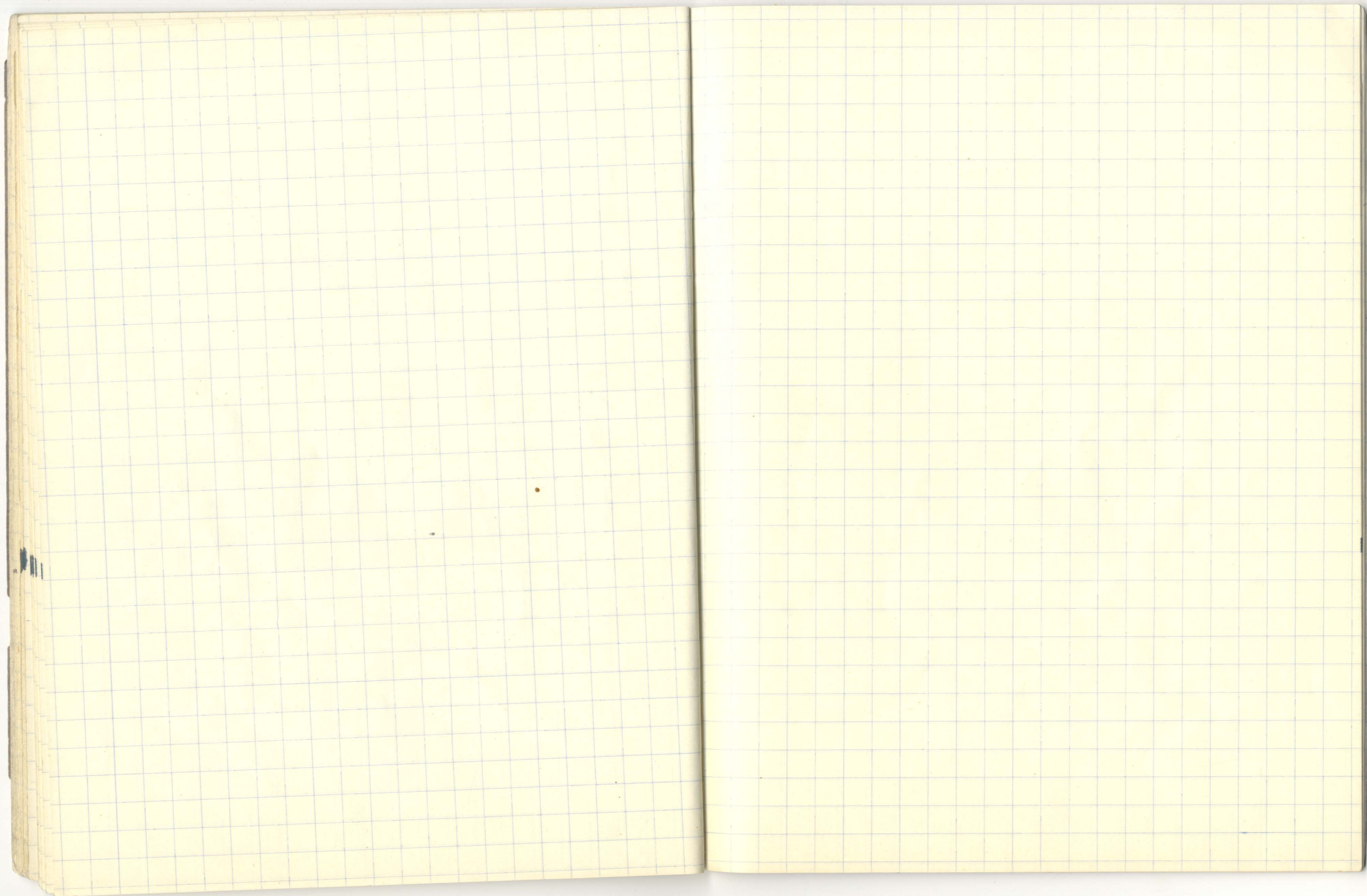
Ullin metsästä maahan
työt ja kunnat
mau - markat amuletin
Lautakopi - endat Maan
alle kovat - uudet
Lähtö ja eska maahan
kotia - tosi kangei
Lähtö ja eska

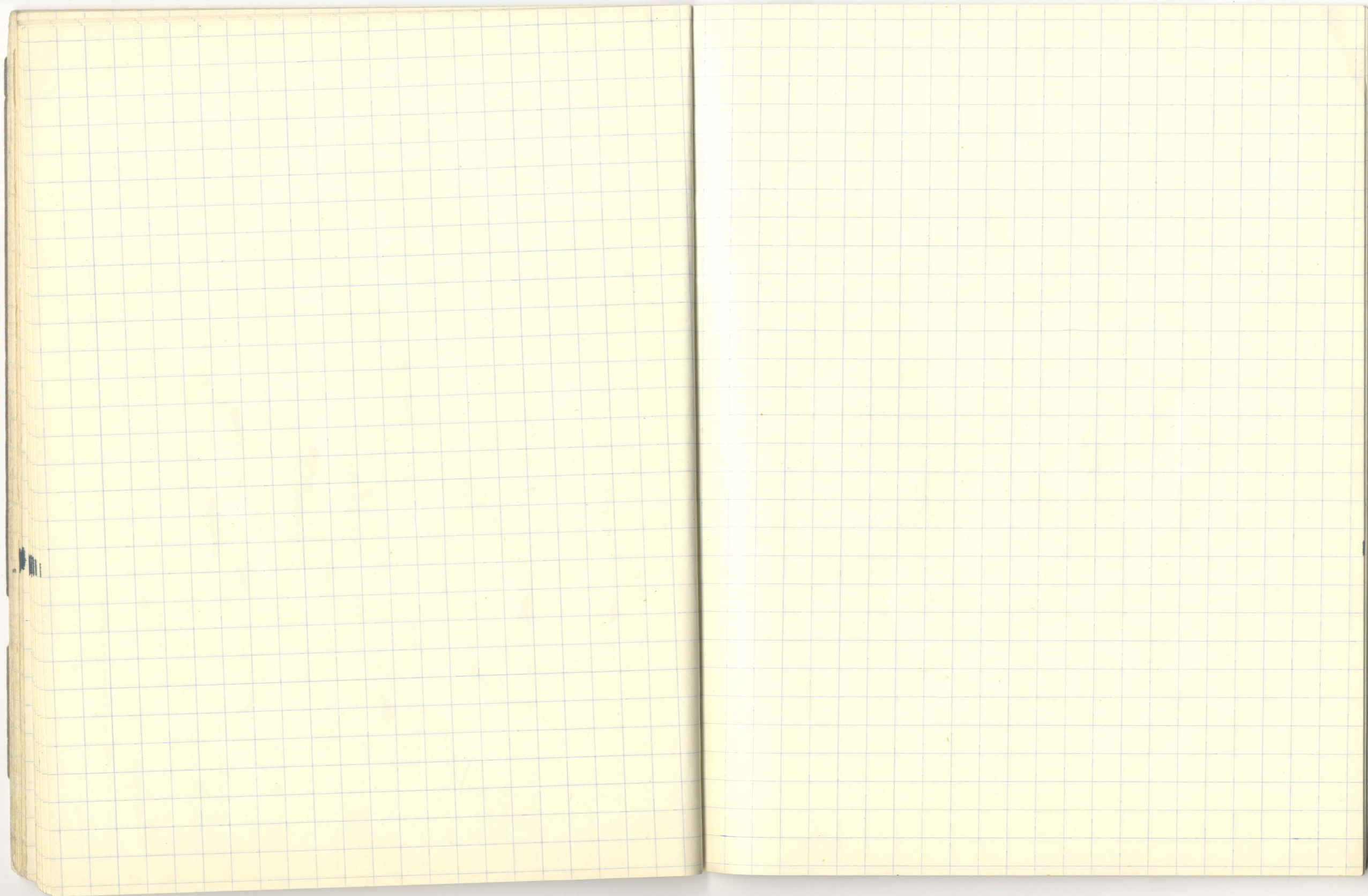
Ullin

Handwritten notes in the top right corner of the right page, including a small diagram of a triangle.

Handwritten notes in the middle right section of the right page.

Handwritten notes in the bottom right section of the right page.

Visita, Din kärlek - vishet
och världen rädda skall -
och många själ
du reser ifrån fall -

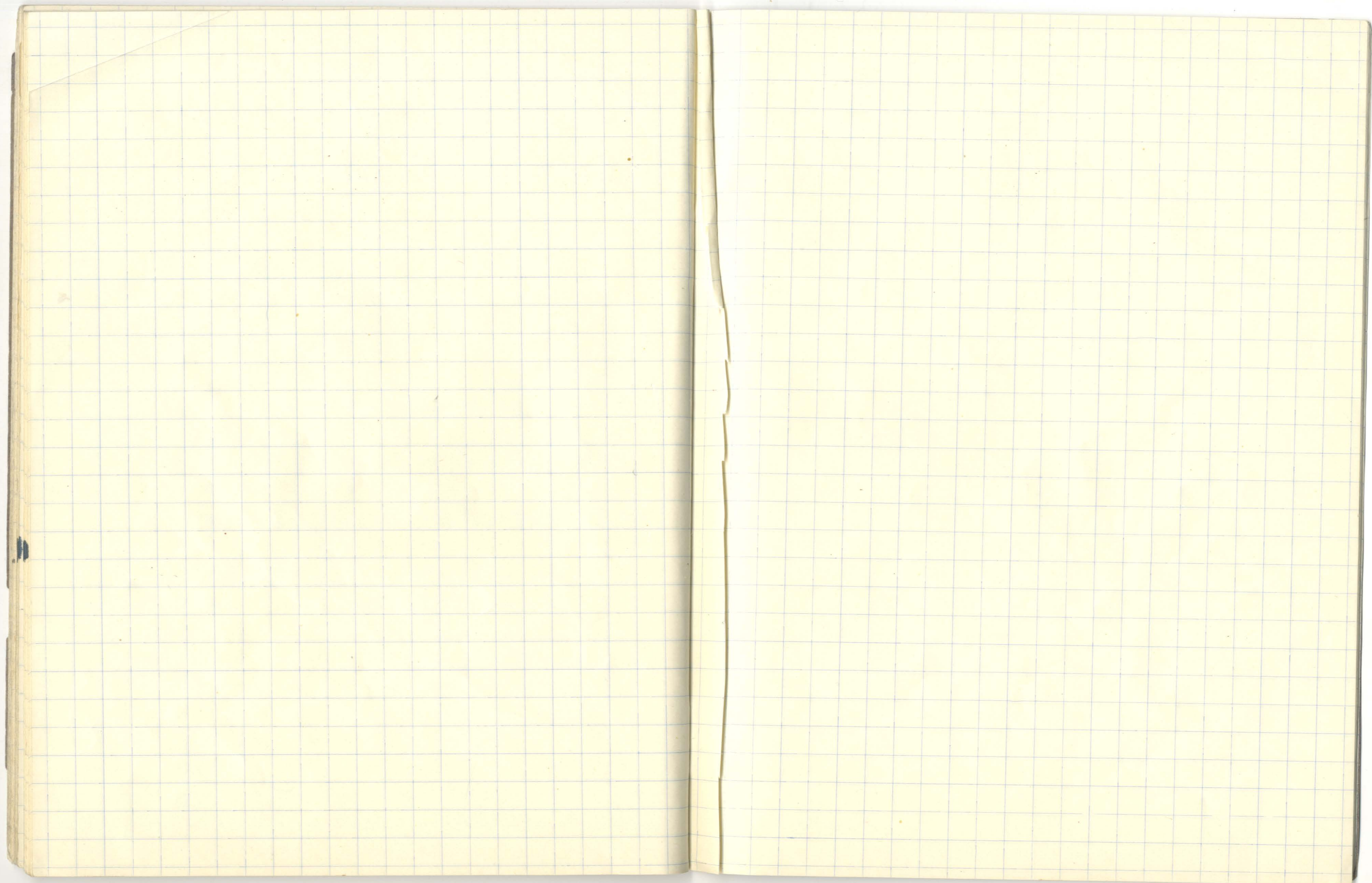
I fröjd vi vid slottet stå
Vår prins han skall kärlek få

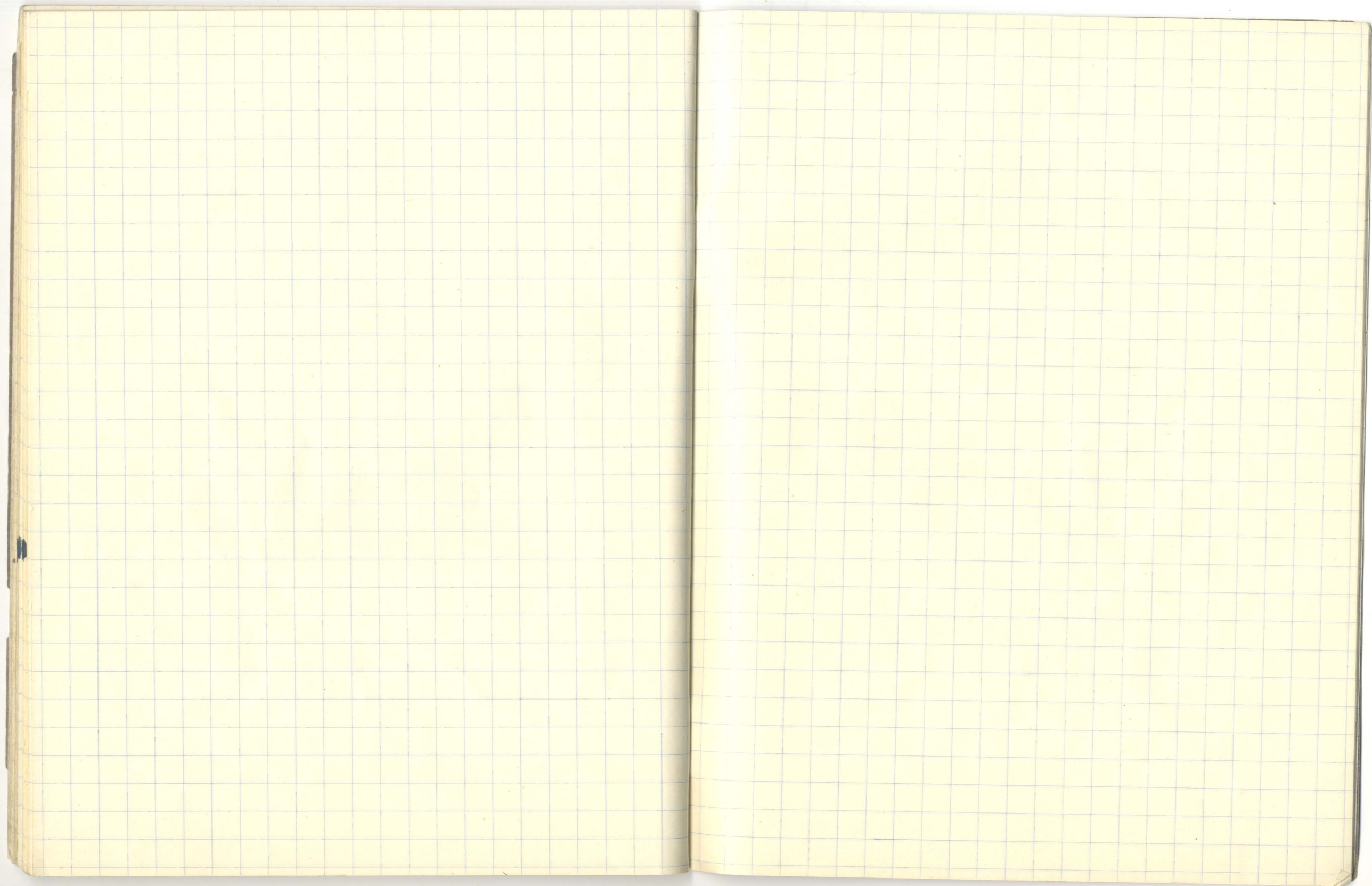
Vår Konung vi älska och lyda
den ny föddes vagn vi pryda
med gåvor blommor och blad
ifrån ditt folk ifrån land o. stad

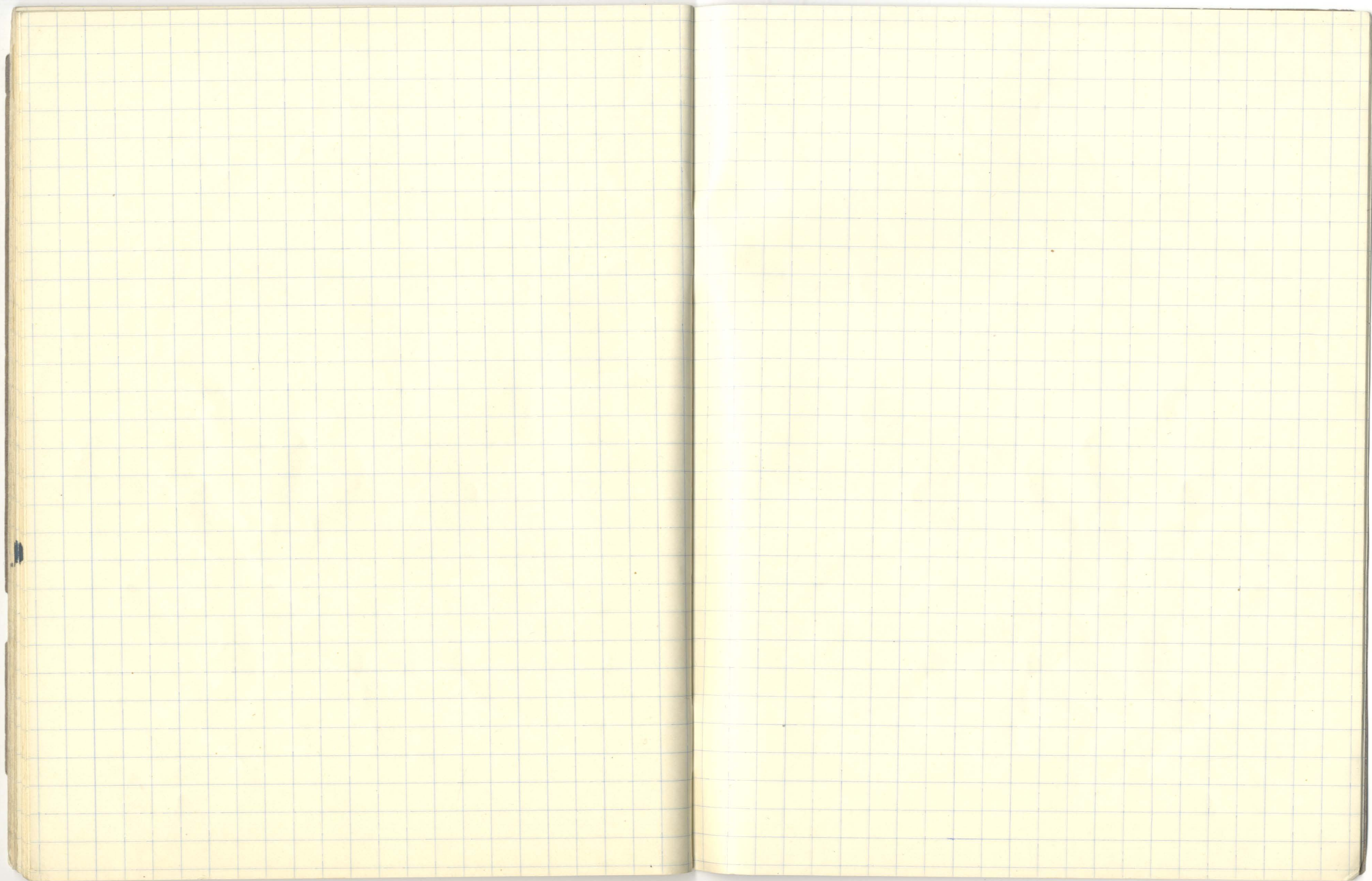
Handwritten notes at the top of the left page, including the word "History" and some illegible text.

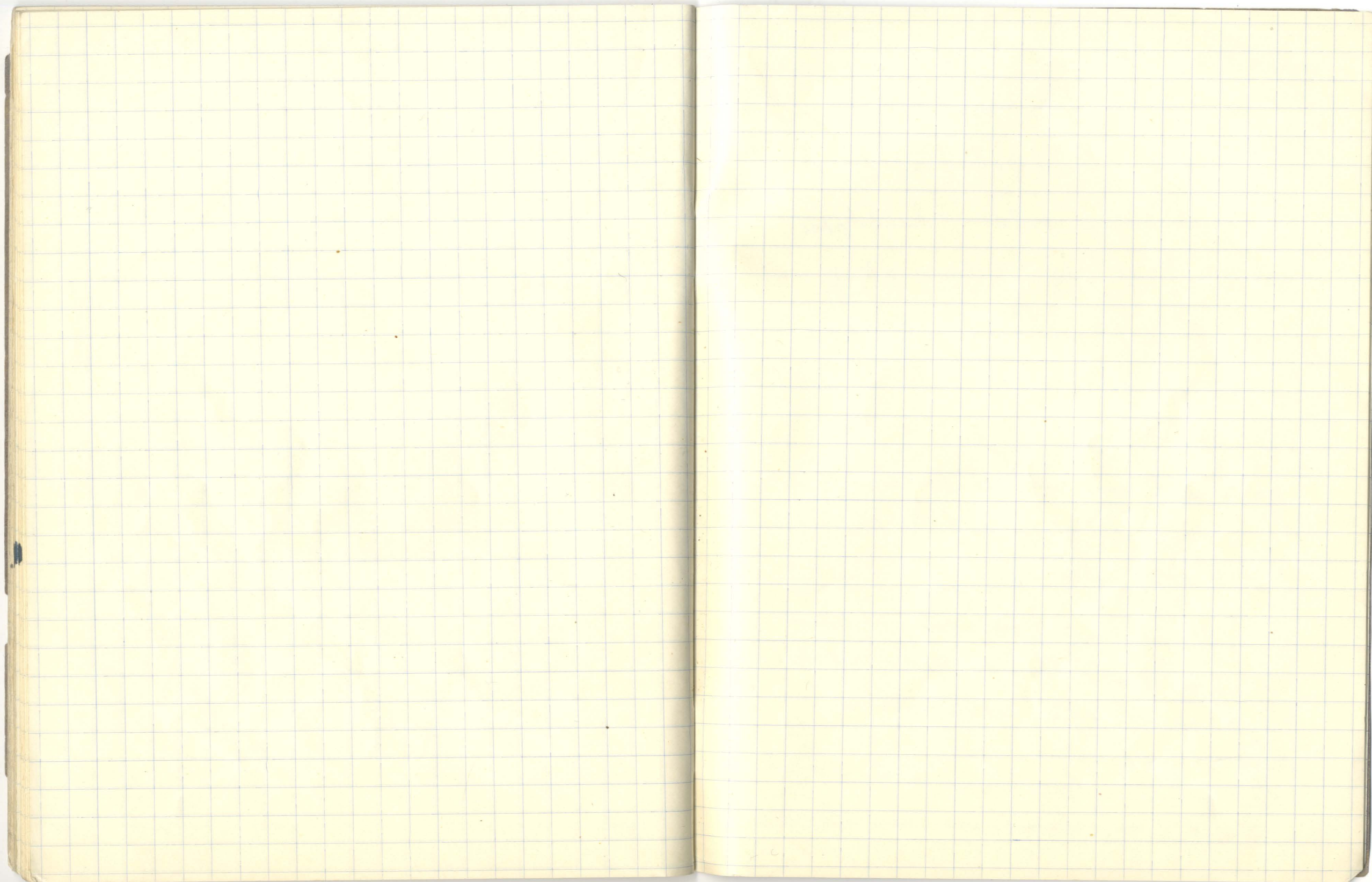
Main body of handwritten notes on the left page, covering several lines of text that are mostly illegible due to fading.

The right page of the notebook is completely blank, showing only the grid pattern of the paper.

Handwritten notes in German on a grid-lined page. The text is mirrored across the page, suggesting bleed-through from the reverse side. The handwriting is cursive and somewhat faded. The text appears to be a list or a series of observations, possibly related to a scientific or technical study. The mirrored text is a clear reflection of the original text on the other side of the paper.

V

Det är natt -

Scenen tudelad, till vänster den kungliga
sängrummet - enligt Östertänds smak -

Fon den utgöres av pelare - landskapet
synligt - höga berg - dalar - skog -

Premiet till höger är en balkong -
vars trappa ej är synlig - leder ned till
slottsparken.

Yasodhana ligger i sin bädd - har insomnat.
Prinsen har ej lagt sig - han sitter på sin bädd -
i väntan tiden för sin bortresa - Hans trogna
tjänare Chama har fått befallning att de om
natt ha prinsens ridskär väntande vid bal-
kong trappan - för en nattlig ritt rid tur.
~~Naturens verksamhet vären~~
Han lysnade till livet och följde
medvetet elementens med elementen

visandena verksamhet i naturen -

Handwritten text at the top of the left page, possibly a title or header.

Handwritten text in the upper middle section of the left page.

Handwritten text in the middle section of the left page.

Handwritten text in the lower middle section of the left page.

Handwritten text in the lower section of the left page.

Handwritten text in the lower section of the left page.

Handwritten text in the lower section of the left page.

Handwritten text in the lower section of the left page.

Handwritten text at the bottom of the left page.

The right page of the notebook is mostly blank, with a faint vertical shadow or smudge running down the center.

